

דף קמד:

י. י"ד פימן רצוי (בלאי הכרם) מעיף יד עין משפט א.

י. יד. הרואה בכרם עשב שאין דרך בני אדם לזרעה, אע"פ שהוא רוצה בקיומו לבהמה או לרפואה הרי זה לא קידש עד שיקיים דבר שכמותוקיימים רוב העם באותו מקום, כיצד המקיים קווצים בכרם בערב **ו** שרצוים בקווצים לגמליהם הרי זה קידש. האירוס והקיסו' וושונת המלך ושאר מיני זרעים אינם כללאים בכרם, הקינדוס וצמר גפן הרי הם כשאר מיני ירקות ומקדשים בכרם, וכן כל מיני דשאים שעולין מאליהן בשדה הרי הם מקדשים בכרם **ז**, ופול המצרי מין זרעים הוא ואינו מקדש.

י. י"ד פימן רא מעיף כה עין משפט ג.

כח. לו. מי צבע יש להם דין מים לפסול **ח** בגין את המקווה החסר, אע"פ שימושים מראיםם מරאה המים.

או"ח פימן שב מעיף ד עין משפט ה.

ה. מותר לפסחוט אשכול ענבים **ט** לתוך מאכל כדי לתקן האוכל **ו** דזה

ו. פ"י במדינות ערבי.

ז. ודוקא כשבועיים לקיים מהם, אבל מינים שאינם מקיימים מהם אינם כללאים כמ"ש בסמוך. מברכי יוסף.

ח. משנה פ"ז דמקואות משנה ג' ממשימה דר' יוסי וליכא מאן דפליג עליה דצבע אין בו ממש וממים הוא ופסול כמו מים שאובין בג' בגין במקווה חסר. ופסול שנינו מראת המקווה ע"י יין או מוהל לדעת רוב הרשונים הוא פסול דאוריתא דדרשין "מקווה מים" ולא מי פירות דכשייש מי פירות בהם מבטלין אותו מתורת מקווה מים.

ט. דמשקה הבא לתוך האוכל כאוכל הוא ונמצא מפרק אוכל מאוכל, אבל אם סוחט לכלי שאין בו אוכל הרי זה כדורך וחיב, רmb"ס פ' ח' הלכה י"ד.

ו. ואם בעין שהאשכול ענבים יעמוד לאכילה דוקא, עין בב"י שהביאה מחלוקת בזה ומסתיימת בדברי הרמב"ס והשו"ע אף"י עומד למשקה מותר, כה"ח אות כ"ב.

ו. אבל לתוך משקה אסור, א"ר אות ר', וה"ה תותים ורימונים לתוך משקה אסור. משב"ז אותן ה'.

ו. ואם אין בכלי אוכל, אע"פ שעתיד לערב שם אוכל אסור. וג' דין ייש בזה. לתוך

מיטה הובא לתוך אוכל וכאוכל דמי.

או"ח סימן תקה סעיף א'

עין משפט ו.ג.

א. בהמה שהיא עומדת לאכילה **ב** ורוצה להலוב אותה ביו"ט לאכול הלבה בו ביום, אם חולב אותה לקדרה שאין בה אוכליין אסור **ל**, ואם יש בה אוכליין מותר וכגון שבא החלב לתקן האוכליין או יש בקדירה פרורין והחלב נבלע בהם **מ**.

אבל החלב כל צאנו לא הותר בשבייל פרוסה שנוטן בכלי.

הגה: אין יהודי החלב בהמה **ב** ביו"ט וישראל רואה אותו יש להקל **ו**, אך נהגו בו איסור **ע** ואין לשנות.

אוכל מותר לכתלה, לתוך מיטה או כוס או קערה ריקה בסותם חייב חטא את אבל אם פירש שעושה כן לצורך אוכל פטור אבל אסור. כ"כ הרודב"ז ח"ב סי' טרפ"א.

ואפי' שאינו רוצה לאכול המאכל לאלאר ג"כ מותר, כה"ח אותן כת"ט. **ו** ולחלוב הבהמה לתוך האוכל אסור כמ"ש בס"י שה כיוון שהבהמה אינה רואיה לאכילה בשבת הווי מוקצת מ"א שם בס"ק י"ב.

כ. מימרא דרב חדא בשבת קמ"ה, ור"ן בפ"ק דביבה.

ו אבל בהמה שעומדת לחלב או לוולדות הרי היא מוקצת ואסורה לחLOB אותה, וחלהה אסור ביו"ט ממשום מוקצת. מ"א ס"ק א', אבל דעת י"א הביאם הכלבו והרז"ה, וכן הסכים הט"ז בס"ק א' דאפי' עומדת לחלבת אין החלב מוקצת אם אינו עומד לבניה. והפר"ח פסק כדעת השו"ע דרך בעומדת לאכילה מותר חלבת לאוכליין.

וכתב הא"ר דרכ' דרכ' למתרים מוקצת ביו"ט בס"י תצה' כאן אסור ממשום נולד ודלא כהמ"א שהחמיר החלב למ"ד מוקצת מותר גם בעומדת לחלבת. והמ"ב באות ד' דעתו נוטה לדעתה המ"א להקל, אך לדעת השו"ע אסור בכל גוונא לחLOB בהמה של ישראלי שאינה עומדת לאכילה. כה"ח אותן כת"ב.

מי שיש לו בהמה בכיתתו העומדת לחלבת אסור לחלבת ע"י גוי גם לתוך המאכל, אלא הגוי יחלוב ויקח לעצמו. כ"כ הבן איש חי בפ' במדבר אותן כת"ב.

ל. דמעיקרא אוכל ועכשו מיטה, אבל אם יש בה אוכליין הול' מיטה הובא לתוך אוכל וכאוכל דמי. מ"א ס"ק ב'.

מ. **ו** וכל שנבלע הרוב של המיטה בפירורין ומהימוט נשאר מותר אף מה שהוא בעין, וכן מתבادر מדברי הט"ז בס"ק ב'. והמ"ב באות ה' ואף שהמ"א מחמיר בזה, בזה שומעים לרבים. כה"ח אותן כת"י.

נ. הינו בהמת ישראלי העומדת לאכילה או בהמת גוי שאינה צריכה הכנה. כה"ח אותן כת"ב.

ס. אפי' חלב לתוך כלי שאין בו אוכל. מ"א ס"ק ג' בשם הרשב"א.

ע. וכן הסכימו הט"ז והמ"א בס"ק ג', וכן פסק הפר"ח.

מייהו מותר בביות שני של גלויות.

הגה: אם מותר לומר לאינו יהודי לחLOB בהמתו בשבת עיין בס"י ש"ה סעיף ב', ואם מותר להעמיד חלב ולעשות גבינה ביוט עיין בס"י תק"י סעיף ה'.

ג. אף חולב לתוך קדרה ריקנית. כה"ח אות י"ט. אבל ביוט שני של ר"ה אסור. שם אות כ"א.

*****
את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעודרים
ב哄כומותיהם של גדולי ישראל, ניתן להציג בהזאתה "כתרם" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com